

Arrest

nr. 117 797 van 29 januari 2014
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 12 april 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 15 maart 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. UWASHEMA, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

De bestreden beslissing betreft een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Zij strekt ertoe te stellen dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van verzoeksters asielaanvraag doch wel de Italiaanse autoriteiten die niet binnen de door Verordening 343/2003 gestelde termijn hebben geantwoord op het verzoek tot terugname van verzoekster. De finaliteit van verzoeksters beroep bestaat erin haar asielaanvraag in België te doen behandelen.

Ter terechtzitting stelt de verwerende partij dat verzoekster een nieuwe asielaanvraag heeft ingediend wat erop wijst dat België haar asielaanvraag zal behandelen. Alleszins kan worden vastgesteld dat België verantwoordelijk is geworden voor de behandeling van de asielaanvraag van verzoekster op

grond van artikel 20.2. van de Verordening 343/2003 EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en de instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend. Deze bepaling luidt als volgt: *“Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, berust de verantwoordelijkheid bij de lidstaat waar het asielverzoek is ingediend.”*

Aangezien werd beslist verzoeksters asielaanvraag in België te behandelen is de bestreden beslissing impliciet doch zeker uit het rechtsverkeer verdwenen. Het beroep is zodoende zonder voorwerp en derhalve niet ontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER